

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 10 ust. 4 oraz art. 14 ust. 5 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, jak również oczywistego błędu w ocenie w ramach przeglądu i oceny dowodów przedłożonych przez skarżącego w postępowaniu antydumpingowym w celu zarządzenia rejestracji przywozu. Strona skarżąca podnosi, że Komisja oparła swoje ustalenia co do obowiązku rejestracji przywozu przewidzianego przez zaskarżone rozporządzenie na dowodach i danych, które nie były rzetelne i niereprezentatywne dla rynku Unii Europejskiej.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie istotnych faktów, w tym znaczeniu, że Komisja nie oceniła w należyty sposób występowania istotnych przesłanek do zarządzenia rejestracji przywozu.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz prawa strony skarżącej do bycia wysłuchanym, jak również naruszenie obowiązku przedstawienia uzasadnienia oraz art. 296 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Strona skarżąca podnosi, że jej prawo do bycia wysłuchanym zostało naruszone, ponieważ nie przedstawiono jej odpowiedniej metodologii oceny występowania dumpingu i nie mogła się ona ustosunkować do tej metodologii. Strona skarżąca podnosi także, iż zaskarżone rozporządzenie jest wadliwe, gdyż zawiera niekompletne uzasadnienie ze względu na brak jasnego objaśnienia metodologii oceny dumpingu, a także niepodanie dlaczego i w jaki sposób Komisja uznała za rzetelne dowody przedłożone przez skarżącego w postępowaniu antydumpingowym, które na pierwszy rzut oka są wyraźnie nierzetelne.

Skarga wniesiona w dniu 5 października 2020 r. – Standardkessel Baumgarte Holding/ EUIPO (Standardkessel)

(Sprawa T-617/20)

(2020/C 414/66)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Standardkessel Baumgarte Holding GmbH (Duisburg, Niemcy) (przedstawiciel: Rechtsanwältin J. Vogtmeier)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Standardkessel – zgłoszenie nr 18 017 986

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 27 lipca 2020 r. w sprawie R 2665/2019-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania odwoławczego.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;

— Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 9 października 2020 r. – Sun West i in. / Komisja

(Sprawa T-623/20)

(2020/C 414/67)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Sun West (Saint-Allouestre, Francja), JB Solar (Saint-Allouestre), Azimut56 (Saint-Allouestre)
(przedstawiciel: adwokat S. Manna)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżące wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji SA.40349 (2020/MI2) B2/AD/MKL/D*2020/091023 z dnia 28 lipca 2020 r. odrzucającej skargę z dnia 2 marca 2020 r. w sprawie pomocy państwa przyznanej producentom fotowoltaiki rozporządzeniami taryfowymi z dnia 10 lipca 2006 r. oraz 12 stycznia i 31 sierpnia 2020 r, ponieważ:
 - skarżące powinny zostać uznane za „zainteresowane strony” w rozumieniu art. 1 lit. h) rozporządzenia UE 2015/1589, i z tego względu zgodnie z art. 24 ust. 2 rozporządzenia UE 2015/1589 mają prawo złożyć do Komisji skargę w celu ujawnienia pomocy niezgodnej z prawem;
 - Komisja jest zobowiązana bez zbędnej zwłoki rozpocząć badanie wstępne w odniesieniu do każdej skargi dotyczącej pomocy niezgodnej z prawem zgodnie z art. 12 ust. 1 rozporządzenia UE 2015/1589;
 - Komisja jest zobowiązana wyegzekwować stosowanie postanowień TFUE dotyczących pomocy państwa i nie może tego zaniechać;
- skarżące użyły wzoru formularza z art. 33 rozporządzenia UE 2015/1589.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 1 lit. h) rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9). Skarżące podnoszą w tym względzie, że przysługuje im status „zainteresowanych stron”.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 24 ust. 2 rozporządzenia 2015/1589. Skarżące uważają, że jako skarga strony zainteresowanej @@[sprezycować zarzut]
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 12 ust. 12 rozporządzenia 2015/1589, ponieważ Komisja była zobowiązana, zgodnie z tym przepisem, bez zbędnej zwłoki rozpocząć badanie wstępne w odniesieniu do każdej skargi dotyczącej pomocy niezgodnej z prawem.